

6. Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe. URL: http://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf.

7. Глобальна стратегія ЄС: Місце, роль і внесок України. URL: http://www.ji-magazine.lviv.ua/2017/Global_strategiya_EC.htm.

УДК 327 [329]

ПЕРЕВАГИ ТА РИЗИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

ДЕМЧЕНКО І.В.,

кандидат економічних наук,

доцент кафедри «Фінанси, банківська справа та страхування»,

Таврійський державний агротехнологічний університет

ім. Дмитра Моторного (м. Мелітополь)

Поступове досягнення відповідності сучасним тенденціям глобалізації світового економічного середовища вимагає від Уряду рішучих дій щодо реалізації конкурентних переваг економіки України та активізації інтеграційних процесів. Тісна виробнича, споживча, наукова кооперація, однак, пов'язана з організацією двостороннього співробітництва, економічний ефект від якого є синергічним, а не однобічним. Умови зовнішньоекономічних угод корелюють та будуються з урахуванням зовнішньоекономічної заборгованості, стану розвитку національного товаровиробника, а також інтересів крупних гравців світового ринку.

Геополітичне положення і історична спадщина об'єктивно зумовлюють багатовекторність зовнішньополітичного курсу України. У той же час, під багатовекторністю не потрібно розуміти повну безпринципність, що полягатиме у намаганні йти одночасно у протилежних, несумісних напрямках. Подібні спроби дуже часто траплялись в історії і, як правило, не мали позитивних наслідків. Одночасна орієнтація на полярні центри сили, балансування на протиріччях потенційно небезпечні і завжди були ефективною тимчасовою тактикою, проте поганою стратегією. До того ж, щоб бути успішною, така тактика вимагає надзвичайно високої політичної культури. На сьогодні основними напрямками співробітництва між Україною та ЄС є енергетика, торгівля та інвестиції, юстиція та внутрішні справи, наближення законодавства України до законодавства Євросоюзу, охорона навколишнього середовища, транспортна сфера, транскордонне співробітництво, співпраця у сфері науки, технологій та космосу [1].

Разом з тим, інтеграційні процеси пов'язані з низкою ризиків, які безпосередньо розташовані у площині національних інтересів та формують перспективи зовнішньоекономічного співробітництва. Зокрема, найбільш значною загрозою для економіки України виступає зростання витрат, пов'язаних з доведенням інфраструктури, соціальних стандартів, а головне – з дотриманням стандартів якості, сертифікації та маркування.

По-друге, трансформаційні процеси в економіці, відкритість ринків та вільний доступ до ринків праці трудових мігрантів спричиняють цілу низку додаткових проблем. Так, виток працездатного населення робітничих спеціальностей є неминучим. У свою чергу, така ситуація підсилює навантаження на Пенсійний фонд України; сприяє збільшенню його дефіциту. Окремою загрозою виступає поступове вивільнення працівників в збанкрутілих підприємствах вітчизняного реального

сектору економіки. Проте зростання безробіття є прихованим саме у зв'язку із трудовою міграцією та значним розміром тіньової економіки.

Небезпечною тенденцією залишається поступове витіснення продукції вітчизняного виробництва із внутрішніх ринків, які за умови недостатніх розмірів експортних квот виявилися нездатними до заміщення національних ринків збуту іноземними торгівельними контрактами. За умови нестабільного внутрішнього попиту національний товаровиробник відчуває брак фінансування, а розмір грошових надходжень не відповідає планам стратегічного розвитку національних компаній.

Окремим ризиковим фактором інтеграційних процесів виступає необхідність трансформування звичних ринків збуту. Економічні партнери старої формації не відповідають сучасним вимогам ринку та світовим тенденціям виробництва. Разом з тим, припинення раніше діючих довгострокових стосунків на фоні напруженого митного регулювання та пошук альтернативних каналів реалізації – болючий процес, що вимагає не тільки часу, а постійного контролю над перебігом експортно-імпортних операцій країни.

Український бізнес характеризується збитковою діяльністю значних розмірів [2]. Крім того, сальдо зовнішньоторговельного балансу. Хоча часом демонструє додатний характер, загалом у річному вимірі традиційно має від'ємне значення. Означені явища прямо та опосередковано впливають на стабільність національної грошової одиниці та призводять до її послаблення. З огляду на це, стратегічним завданням влади має стати реалізація переваг євроінтеграційних процесів:

- Збільшення товарообігу між Україною та ЄС, а також іншими стратегічними партнерами в рамках двосторонньої співпраці;
- Помірне залучення іноземних інвестицій до економіки країни до того часу, коли національний товаровиробник не стане самостійно генерувати інноваційні рішення та виробляти конкурентоспроможний, у тому числі й на світовій арені продукт;
- Зайняття Україною відповідних ринкових ніш та формування репутаційного іміджу країни зі сприятливим нормативно-правовим, політичним, інвестиційним та бізнес кліматом.

Висновки. Координація дій Уряду з представниками європейської спільноти та іншими світовими партнерами за умови підтримки внутрішнього споживача дасть змогу забезпечити багатовекторний розвиток економіки країни на засадах збільшення інвестиційної привабливості та зміцнення експортного потенціалу.

Список використаних джерел:

1. Багатаренко А., Бакал К., Винокурова А., Галімчук Б. Проблеми та перспективи європейської інтеграції України. *Науковий вісник Інституту міжнародних відносин НАУ. Серія: економіка, право, політологія, туризм*. 2013. Том 1. №1.
2. I. Demchenko. O. Iatsukh. The problem of unprofitable activity of enter-prises in Ukraine. *Baltic Journal of Economic Studies*, Vol. 4 (2018), No. 2 March, p. 64-69. URL: <http://www.baltijapublishing.lv/index.php/issue/article/view/382>